

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

8.3.2010

B7-0170/2010

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om Cuba

Fiorello Provera, Lorenzo Fontana
for EFD-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om Cuba

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Cuba,
  - der henviser til sine tidligere beslutninger om årsberetningerne om menneskerettighederne i verden,
  - der henviser til sin beslutning af 14. december 2006 om opfølgning af Sakharov-prisen¹,
  - der henviser til den erklæring, som talsmanden for Unionens højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen afgav om Tamayos død,
  - der henviser til Rådets konklusioner vedrørende EU's fælles holdning om Cuba af 15. juni 2009,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at beskyttelsen af menneskerettighedernes - herunder de borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheders - universalitet og udelelighed fortsat er et af Den Europæiske Unions vigtigste mål,
- B. der henviser til, at Orlando Zapata Tamayo, en kendt cubansk politisk aktivist, døde i fængslet den 23. februar 2010 efter 83 dages sultestrejke i protest mod den cubanske regering, fordi den havde nægtet at give ham tilladelse til at bære systemkritikernes hvide dragt i stedet for den udleverede fangedragt, og for at protestere imod andre fangers levevilkår,
- C. der henviser til forlydender om, at politiske fanger jævnlige udsættes for forskellige former for overgreb, herunder tvungen ideologisk genopdragelse, langvarig isolationsfængsling og afslag på lægebehandling,
- D. der henviser til, at de cubanske myndigheder fortsat nægter at give Damas de Blanco udrejsetilladelse for at kunne modtage Sakharov-prisen i Europa-Parlamentet og dermed overtræder en af de grundlæggende menneskerettigheder, nemlig retten til frit at kunne forlade og vende tilbage til sit eget land, som er nedfældet i verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- E. der henviser til, at artikel 62 i den cubanske forfatning udtrykkeligt forbyder cubanerne at udøve deres grundlæggende rettigheder, hvis de strider mod "den socialistiske stats interesser",
- F. der henviser til, at den cubanske regering under Raúl Castros nye ledelse fortsat

---

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0601.

gennemtvinger politisk lydighed ved hjælp af strafferetlig forfølgelse, kort- og langvarige fængselsophold, chikane, nægtelse af arbejde og rejserestriktioner,

- G. der henviser til, at den cubanske regering i stigende grad støtter sig til den såkaldte "Estado peligroso"- bestemmelse i straffeloven, som gør det muligt for myndighederne at fængsle enkeltpersoner, uden at de har begået en forbrydelse, på grundlag af en mistanke om, at de i fremtiden kunne begå lovovertrædelser, f.eks. ved at omdele eksemplarer af verdenserklæringen om menneskerettigheder, organisere fredelige marcher, skrive kritiske nyhedsreportager og forsøge at danne uafhængige fagforeninger,
- H. der henviser til, at kun Kina overgår Cuba med hensyn til antallet af fængslede journalister,
- I. der finder det nødvendigt, at Cuba iværksætter en politisk overgangsproces hen imod indførelse af et demokratisk flerpartisystem, og at alle cubanere får mulighed for at deltage i og påvirke denne proces gennem en åben dialog, og at ingen udelukkes herfra,
- J. der mener, at principperne om demokrati, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder bør prioriteres højt i dialogen mellem EU, den cubanske regering, det cubanske civilsamfund og den demokratiske opposition,
  - 1. ser fortsat med stor betænkelighed på, at der ikke er sket nogen fremskridt i menneskerettighedssituationen i Cuba, navnlig for så vidt angår civile og politiske rettigheder og politiske reformer; beklager den manglende reaktion på Parlamentets og Rådets opfordring til øjeblikkeligt at løslade alle politiske fanger og samvittighedsfanger og understreger, at fængsling af cubanske systemkritikere på grund af deres idealer og fredelige politiske virksomhed er i strid med verdenserklæringen om menneskerettigheder;
  - 2. fordømmer på det kraftigste den cubanske regerings tilsidesættelse af de mest basale humanitære behov, som førte til Orlando Zapata Tamayos død i fængslet; opfordrer den cubanske regering til betingelsesløst at løslade alle politiske fanger, herunder dem, der blev tilbageholdt og dømt i 2003, udtrykker dyb bekymring for helbredstilstanden hos de fanger, der stadig tilbageholdes i de cubanske fængsler, og opfordrer de cubanske myndigheder til straks at lette internationale humanitære organisationers adgang til cubanske fængsler;
  - 3. finder det beklageligt, at det politiske, økonomiske og sociale system i Cuba på trods af, at magten er blevet overdraget fra Fidel Castro til en kollektiv ledelse med hans bror Raúl Castro i spidsen, i alt væsentligt er forblevet uændret; understreger betydningen af økonomiske og sociale strukturreformer, der skal forbedre det cubanske folks levevilkår, og opfordrer den cubanske regering til at træffe de nødvendige foranstaltninger;
  - 4. gentager sin opfordring til den cubanske regering om at indføre informations- og ytringsfrihed, herunder adgang til internettet, for det cubanske folk;
  - 5. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at fortsat at tage ethvert nødvendigt skridt til at kræve løsladelse af politiske fanger og sikre, at der øjeblikkeligt sættes en stopper for chikanen mod politiske modstandere og menneskerettighedsforkæmpere;

6. anmoder indtrængende EU-institutionerne om at fortsætte dialogen med det cubanske civilsamfund og tilbyde deres støtte til en fredelig forandring i Cuba via udviklingsbistandsinstrumenter som f.eks. Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder;
7. kræver, at de cubanske myndigheder giver medlemmer af den politiske opposition, menneskerettighedsaktivister og borgerne generelt ret til frit at forlade og vende tilbage til Cuba;
8. finder det altafgørende, at de politiske og økonomiske forbindelser - herunder i form af udviklingsbistand - mellem EU og de cubanske myndigheder kædes sammen med konkrete og verificerbare forbedringer af menneskerettighedsvilkårene for alle cubanske borgere, begyndende med løsladelse af alle politiske fanger og samvittighedsfanger;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling (Eurolat), Cubas regering og nationalforsamling samt modtagerne af Parlamentets Sakharov-pris.